Macedònia: “Ara valorem més el que costa fer un disc”

La quarta generació del grup publica ‘Estic contenta’, un disc que tracta “amb normalitat” temes com ara la transsexualitat
Presentaran les noves cançons el 15 d’abril en el festival Strenes de Girona

Maced nia s n Mar Blanch, Noa Massouti , Anna Cascos, Dani Coma, Carlota Arrey i Gina Santal
Foto: JOAN SABATER.

Quan Macedònia [http://grupmacedonia.net] va publicar el seu primer disc, ara fa quinze anys, les seves cinc cantants actuals ni tan sols havien nascut. La quarta generació del grup, triada com sempre a través d’un càsting, està formada per cinc noies que ara tenen entre 12 i 13 anys i que, segons el guió previst, seran membres de Macedònia durant els pròxims quatre anys. Les cinc noves fruites són les gironines Carlota Arrey (Mandarina) i Noa Massoutié (Kiwi); la barcelonina Mar Blanch (Maduixa); Gina Santaló (Llimona), d’Arenys de Mar, i Anna Cascos (Pinya), de Castellbisbal. El grup liderat per Dani Coma va publicar l’1 de desembre el seu onzè disc amb temes nous, Estic contenta (Promo Arts Music [http://www.promoartsmusic.com/]), un treball que el grup presentarà el 14 de gener al Teatre Victòria de Barcelona i que també es podrà escoltar en directe el 15 d’abril a l’Auditori de Girona, en el marc del festival Strenes (18 h, 12 euros).

“Les cinc érem ja fans de Macedònia i havíem seguit molt de prop el grup, sobretot la generació anterior. Ens vam presentar al càsting perquè teníem la necessitat de formar part d’aquest projecte i perquè totes tenim inquietuds artístiques i hem fet classes de música o teatre d’una manera més o menys informal. L’Anna està estudiant violí al conservatori”, expliquen les noies, sota l’atenta mirada de Coma, que només intervé en alguna ocasió. Elles estudien primer i segon d’ESO i són perfectament conscients que les seves cançons van inicialment adreçades a un públic encara més jove que elles –i majoritàriament femení–, tot i que en molts temes hi ha diferents nivells de lectura i interpretació que els obren tant a pares com a fills i poden fomentar el debat familiar. En aquest disc hi ha, per exemple, una cançó com ara El meu abric, que “parla de la transsexualitat, a través de la història d’una persona que té un cos que no li correspon, perquè creiem que és important que es tracti aquest tipus de temes amb normalitat”. El disc es tanca amb Independent, “una cançó que no té res a veure amb política i que simplement tracta d’un noi que reclama el seu propi espai dins de casa, però després cadascú la pot entendre com vulgui”. Dorayaki, una referència als pastissets que li encanten a Doraemon, és una apologia de les coses senzilles (“Pots ser feliç amb molt poca cosa”) i Ser una estrella vol transmetre que “t’has d’agradar sobretot a tu mateix i no pretendre ser qui no ets”. Elles ho tenen molt clar: “Som com qualsevol noia de la nostra edat, però quan puges a un escenari la gent t’idealitza.”

Una de les experiències que més els ha agradat durant el seu primer any amb el grup –fins ara han fet pocs concerts, la majoria amb les seves predecessores– ha estat gravar el disc : “L’experiència a l’estudi de gravació va ser la bomba, perquè cada dia apreníem coses superxules.” Teòricament, formen part d’una generació que ja no compra discos: “Nosaltres sí que en comprem i ara valorem molt més el que costa fer un disc.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-01-2018 Pàgina 36

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1314564-macedonia-ara-valorem-mes-el-que-costa-fer-un-disc.html